

ПРОТОКОЛ

№ 71

гр. Бургас, 10.04.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на десети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Кирил Гр. Стоянов

Членове: Радостина К. Калиманова
Даниела Д. Михова

при участието на секретаря Марина Д. Димова

Сложи за разглеждане докладваното от Даниела Д. Михова Въззивно гражданско дело № 20242000500068 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Въззивната страна Прокуратура на Република България, редовно призована, се представлява от прокурор при Апелативна прокуратура Бургас – М. Д..

Въззиваемият С. Н. К., редовно призован, не се явява. Представлява се от адвокат К., надлежно упълномощен.

ПРОКУРОР Д.: Да се даде ход на делото.

АДВОКАТ К.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, предвид редовното призоваване на страните и липсата на други процесуални пречки по хода на делото

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО и го докладва, съгласно доклада, изготвен с Определение № 110/06.03.2024 година, с което въззивната жалба на

Прокуратурата на Република България против решение №284/18.12.2023г., постановено по гр.д. № 264/2023г. по описа на Окръжен съд Сливен, е приета за допустима и делото е внесено за разглеждане в открито съдебно заседание.

ПРОКУРОР Д.: Поддържам въззивната жалба. Нямам възражения по доклада на съда. Няма да сочим нови доказателства. Да се приключи събирането на доказателствата.

АДВОКАТ К.: Оспорвам жалбата на прокуратурата. Поддържам отговора на въззивната жалба. Нямам възражения по доклада на съда. Няма да сочим нови доказателства. Да се приключи събирането на доказателствата.

По доказателствата, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените по делото доказателства.

ПРИКЛЮЧВА събирането на доказателствата.

ДАВА ХОД на устните състезания:

ПРОКУРОР Д.: Уважаеми апелативни съдии, поддържам жалбата на окръжния прокурор с всички изложени аргументи.

Първоинстанционният съд е постановил един несправедлив по отношение размера на присъдените обезщетения акт, тъй като е дал прекомерна вяра на показанията на близките на ищеца и не е обсъдил и преценил в достатъчна степен следните обстоятелства:

Проведеното наказателно производство, в двете му фази - досъдебна и съдебна, е продължило 2 години и 3 месеца, а в досъдебната фаза действията с ищеца в качеството му на обвиняемо лице са продължили едва 2 месеца, което и по националните и по европейските стандарти не е прекомерен срок, както сам по себе си, така и с оглед предмета на разследване - престъплението „документна измама“. Тук трябва да се отбележи и фактът, че размерът на продължителността в съдебната фаза е бил обусловен от фактори, различни

от прокуратурата - по вина на ищцовата страна или поради възникнали проблеми с образуването на съдебен състав.

На досъдебното производство спрямо ищеца е била взета мно „подписка“, която освен, че е най-леката е и без какъвто и вредоносен за личната, семейна и професионална среда на ищеца; не са му били налагани никакви други МПП.

Постановлението от 20.11.2019 г. на СлОП, с което е отменено първоначалното прекратяване на воденото досъдебно производство не е нищо повече освен осъществяването на служебен контрол за обоснованост и законосъобразност на постановения първоинстанционен акт. Придаденият от съда акцент на обусловеност с воденото през този период от ищеца друго гражданско дело по ЗОДОВ по повод постановена оправдателна присъда за престъпление по чл. 123 от НК е силно надценен и немотивиран с никакви доказателства. Твърденията за обвързаност между двете събития са спекулативни и не почиват на обективна основа.

Необосновано и напълно в противоречие със съдържанието на отменителното постановление на СлОП е приетото от съда, че с въззивния акт се указва повдигане на обвинение и внасяне на делото с обвинителен акт. Приемането на подобна теза е неправилна и сочи на грубо пренебрегване на текста на въззивния акт.

Макар и образувано на 08.05.2018г., трябва да е ясно, че досъдебното производство до датата на повдигане на обвинение -12.03.2020г. е било водено единствено и само за установяване вида и характера на извършеното престъпление и по никакъв начин не е засегнало личната и професионална сфера на ищеца, който не само не е имал процесуално качество по делото, но не е бил и запознат с развилата се по него процедура - прекратяване и възобновяване на разследването.

Съдът е пропуснал да отчете безспорния факт на съставянето на документ с невярно съдържание, на което сочат доказателствата по делото, а и по този въпрос с оправдателната присъда е било постановено особено мнение на докладчика. Този факт е от значение,у както по отношение характеристиката на деянието, предмет на обвинението, така и по отношение на изводите, касаещи знанието на колегите на ищеца за воденото производство. В този смисъл за тях от първа ръка е било известно

съставянето на неверните документи, а не поради факта на водено наказателно производство срещу ищеца.

Съдът е придал изключителна вяра и достоверност на показанията на свидетелките Дора Колева и Силвия Симеонова, без да отчита задължението по чл. 172 от ГПК да ги подложи на внимателна преценка и анализ, с оглед изключителната им лична връзка с ищеца.

Приемането от съда на влошено здравословно състояние, в резултат на незаконното обвинение срещу него, е необосновано доказателствено. Липсват каквито и да било обективни доказателства за такова, както свързано с хипертонията, така и с невъзможността да се сдобие с рожба през този период;

Обезщетението от 40 000 лева за неимуществени вреди не удовлетворява изискването за справедливост и при съпоставянето му с други случаи, така че да бъде спазен принципът, че при различни по степен на тежест вреди да е възможно за по-тежките случаи да се присъди по-високо обезщетение, а за по леките случаи по-малко. Присъденото в настоящия случай обезщетение се явява в противоречие с практиката на ВКС. Така например за случаи с много по-тежък резултат както по отношение тежестта на обвинението, така и по отношение тежестта на взетата МНО, съдът е присъждал много по-малки по размер обезщетения с Решение № 172 от 12.07.2017 г. по гр. дело № 4357/2016 г., IV г. о. на ВКС, за обвинение по чл. 116 НК (убийство с квалифициращи елементи), с взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“ за период от 2 месеца, изменена в „Парична гаранция от 10 000 лева“ и с продължителност от 7 години на наказателното производство е бил определен размер от 3500 лева обезщетение; с Решение № 281 от 30.11.2018 г. по гр. д. № 582/2018 г., IV г. о. на ВКС, за обвинения по чл. чл. 311 от НК (документно престъпление от длъжностно лице) и по чл. 212, ал. 4 от НК (документна измама в големи размери), с продължителност от 6 години на наказателното производство и редица други утежняващи обстоятелства от семеен и здравословен характер, е бил определен размер от 6 500 лева обезщетение; с Решение № 93 от 4.07.2018 г. по гр. д. № 3460/2017 г., III г. о. на ВКС, за обвинение по чл. 255, ал. 3 от НК (данъчно престъпление в особено големи размери) е продължителност от 2 години и 2 месеца на наказателното производство е бил определен размер от 5 500 лева

обезщетение; с Решение № 60 от 14.05.2019 г. по гр. д. № 2324/2018 г., IV г. о. на ВКС, за обвинение по чл. 195 от НК (квалифицирана кражба) с продължителност от 2 години на наказателното производство е бил определен размер от 2000 лева обезщетение, с изрично позоваване на трайно установена съдебна практика, ориентирана при обичайните за причиненото от незаконното обвинение неудобство, притеснение, безпокойство, страх към релевантния период от време, да определя обезщетение около 1000 лв. за всяка година от наказателното производство.

Постановеният размер обезщетение за неимуществени вреди е в противоречие с практиката на настоящия съд, който с решението си от 27.03.2020 г. по ВГД № 46/2020г. е определил размер на неимуществени вреди от 10 000 лева за оправдаването на ищеца по обвинението по чл. 123 от НК, очевидно с по-голяма тежест престъпление, имайки предвид, че пряко касае професионалната дейност и компетентност на ищеца.

Моля да уважите въззивната жалба на прокуратурата и отмените решението на Окръжен съд - Бургас в частта на признатия размер обезщетение за неимуществени вреди от 40 000 лева, като го намалите неколkokратно, съобразявайки изложеното в жалбата относно оценката на доказателствения материал по делото, продължителността на срока на досъдебното и на наказателното производство изобщо, както и присъденото адвокатско възнаграждение в размер от 3 850 лева.

АДВОКАТ К.: Уважаеми апелативни съдии, аз считам въззивната жалба за неоснователна. Сливенският окръжен съд е установил фактическата обстановка, такава каквато е и в максимална степен е удовлетворил изискването на чл. 52 като е отсъдил едно справедливо обезщетение. Всички изложени аргументи във въззивната жалба, считам за неоснователни. Факт е дългогодишното, така да кажа „настояване“ на Прокуратурата, ищецът да бъде подведен под наказателна отговорност и да бъде осъден за това. Аз не споделям вижданията, че самото възобновяване или по скоро отменителното постановление на Окръжна прокуратура считам, няма връзка с предходно заведено дело от страна на ищеца. Ясно са отразени мотивите на Окръжния прокурор и той ясно е посочил, че деянието според него, следва да бъде по чл. 212, ал.2 от НК, а не да бъде прието за маловажен случай. Донякъде, в случая

аз прозирам намеса в работата на Районна прокуратура, разбира се по законен начин и това ясно и категорично, хронологически е свързано със заведеното гражданско производство, а такава практика е често срещана от страна на прокуратурата.

Аз също така не споделям, че предходно престъпление, за което моят доверител беше обвинен и оправдателна присъда е за по-леко такова. В случая се касаеше за умишлено престъпление с по-високо предвидено наказание и в този смисъл считам, че решението на първоинстанционния съд е правилно и законосъобразно. Всички установени факти и обстоятелства, и доказателства, преценени в тяхната съвкупност и поотделно, дават единственият правилен извод, че това отсъдено обезщетение се явява справедливо, поради което моля да потвърдите първоинстанционното решение.

Предвид близките отношения, в които съм с ищеца, съм предоставил безплатна помощ и моля да ми присъдите разноски за адв. възнаграждение по чл. 38, ал.2 от ЗА.

СЪДЪТ счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе с решение в законоустановения срок.

СЪДЪТ дава възможност на страните, в едноседмичен срок от днес, да представят писмени бележки по делото.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание.

Заседанието приключи в 10.10 ч.

Председател: _____

Секретар: _____